

Arrest

nr. 135 683 van 19 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 17 september 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 augustus 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Kameroens staatsburger te zijn, afkomstig uit Fontem. Toen u in de lagere school zat, bent u met uw gezin naar Kumba verhuisd. Van daar bent u naar Buea verhuisd toen u op de middelbare school zat. U hebt een dochter, (T.), die werd geboren op 17 maart 2009.

U verklaart dat uw vader als politieagent werkte en in augustus 2011 naar zijn geboortedorp Lewoh was gegaan. Op 23 augustus 2011 kwam hij terug thuis, hij was echter heel ziek, zweette veel en kon niet meer praten. U bracht hem naar het ziekenhuis, maar nog voor jullie daar aankwamen, was uw vader al overleden. Volgens het medische onderzoek was uw vader vergiftigd.

Enkele dagen na de dood van uw vader ging u met uw hele familie naar zijn geboortedorp, Lewoh, om hem te begraven. De begrafenis duurde twee weken en toen u in het dorp was, werd u aangesproken door een boodschapper van het dorps hoofd, chief For-Tabong. De chief wilde namelijk met u spreken. Omdat u erg bezig was met de begrafenis van uw vader en met de emoties van uw moeder, ging u niet op deze uitnodiging in. Toen u na de begrafenis van uw vader terug in Buea was, kreeg u opnieuw bezoek van een boodschapper van chief For-Tabong. Opnieuw werd u gezegd dat de chief met u wilde praten. Omdat u daar op dat moment geen belang aan hechtte en u andere zaken aan uw hoofd had, ging u opnieuw niet op deze uitnodiging in. Op 12 september 2011 kreeg u echter voor een derde keer een boodschapper van chief For-Tabong op bezoek; hij heette Pa (A.). Ook hij zei u dat de chief met u wilde praten. Deze keer vertelde u uw moeder over de uitnodiging van de chief en toen zij zei dat hij misschien over de dood van uw vader wilde praten, besliste u om deze keer toch op de uitnodiging in te gaan. Op 14 september 2011 bent u naar Lewoh vertrokken.

Toen u in Lewoh aankwam, werd u onmiddellijk omsingeld door zes mannen die zegden dat ze bewakers van de chief waren. Zij deden u een armband om en brachten u naar het paleis van het dorps hoofd. Daar ontmoette u chief For-Tabong voor het eerst persoonlijk en vertelde hij u dat hij een overeenkomst met uw vader had gesloten, nl. dat u met chief For-Tabong moest trouwen. Omdat de chief echter al zeventig jaar oud was en hij al twaalf vrouwen had, wilde u dat niet en begon u te discussiëren. De chief pikte echter geen tegenspraak en beval zijn bewakers om u op te sluiten in een van de kamers van zijn paleis. U kreeg eten van een van de vrouwen van de chief en op de derde dag van uw opsluiting wilde de chief met u de liefde bedrijven. U sribbelde tegen, waardoor de chief twee bewakers riep die u in bedwang hielden. U werd die nacht verkracht. Op de zesde dag van uw opsluiting hoorde u twee bewakers tegen elkaar zeggen dat de chief had gezegd dat, als u zich nog eens zo zou gedragen, ze u zouden moeten vermoorden. Hierdoor werd u ontzettend bang en bedacht u een plan om te ontsnappen. U vroeg aan een van de vrouwen van de chief of u naar het toilet mocht. Toen u aan het toilet aankwam, dat zich buiten, vlakbij het bos bevond, maakte u van een onoplettend moment van de vrouw gebruik om het bos in te lopen en te ontsnappen. U hebt die nacht in het bos geslapen en kwam de volgende dag aan in het dorp Ndunate. Daar botste u echter op een politiecontrole, waar ook enkele bewakers van de chief bij aanwezig waren. Toen zij naar u wezen, besefte u dat zij u hadden herkend, waarna u probeerde weg te lopen. U werd echter gevat, beschuldigd van het stelen van de magische ring van de chief en u werd opgesloten in een cel van het politiekantoor van Ndunate. U werd er vijf dagen vastgehouden. Na enkele dagen hoorde u de agenten tegen elkaar zeggen dat ze u terug naar de chief zouden brengen. U werd hierdoor erg bang en begon te bidden. Die avond nam een vrouwelijke agente de bewaking van de cellen over. In tegenstelling tot haar mannelijke collega's, luisterde deze vrouw wel naar uw versie van het verhaal en kreeg zij medelijden met u. Ze gaf u 5000 frank en liet u vrij. U hield een auto tegen en reed weg, tot u in het volgende dorp, Nchange, opnieuw een politiecontrole tegenkwam.

Alle auto's werden tegengehouden en gecontroleerd, dus ook u toonde uw identiteitskaart. U werd opnieuw herkend en opgesloten in een cel van het politiekantoor van Nchange. U werd vier dagen vastgehouden. Toen het uw beurt was om de WC-emmer van de cel buiten te gaan leegmaken en u werd begeleid door een dronken agent, zag u uw kans schoon om te ontsnappen. U liep weg en kon een auto tegenhouden waarmee u kon meerijden tot in Buea.

Toen u in Buea aankwam, botste u echter opnieuw op een controlepost, hetgeen volgens u uitzonderlijk is deze stad. U moest opnieuw uw identiteitsbewijs tonen. Uw naam stond blijkbaar op een lijst met verdachten, waarna u opnieuw werd gearresteerd. Deze keer werd u drie dagen lang in de politiecel van Great Soppo in Buea vastgehouden. Na drie dagen kon uw vriend (S.C.), de vader van uw dochter, u vrijkopen voor 500 000 frank. U ging terug naar uw huis en besprak met (S.) de opties om een rechtszaak tegen chief For-Tabong aan te spannen. Hij was namelijk degene die uw naam aan alle politiediensten had doorgegeven en door alle gebeurtenissen verdacht u hem er ook van achter de dood van uw vader te zitten.

De volgende dag bracht u uw dochter naar school. Toen u terug thuiskwam, vertelde uw buur u dat (S.) door de agenten was meegenomen en dat ze zouden terugkomen voor u. U werd heel erg bang, nam uw identiteitskaart en het geld dat u thuis nog had liggen en haastte zich naar uw vriendin (L.) in Douala. Toen u daar op 5 oktober 2011 aankwam, vertelde u wat er u allemaal was overkomen. (L.) was erg geschrokken en besliste om de volgende dag meer informatie te gaan verzamelen. Zo kwam ze te weten dat de chief u ondertussen ook valselijk beschuldigde van lidmaatschap van de politieke partij SCNC. De volgende dag viel de politie het huis van (L.) binnen. U slaagde erin via de achterdeur weg te lopen en toen u na een halfuur terugkeerde, waren de agenten weg. (L.) zei u dat het voor u beter was om ergens anders onder te duiken. Ze bracht u naar het huis van een vriendin van haar, (M.), in Douala. Enkele dagen later kwamen (L.) en haar man naar (M.). Ze waren in het gezelschap van een man, (Z.) genaamd, die u zei dat u zich moest klaar houden om te vertrekken. U wist echter helemaal niet wat hij

bedoelde, ook (L.) vertelde u niets. Uiteindelijk hebt u al het geld dat u van thuis had meegenomen, zo'n anderhalf miljoen frank, aan (L.) gegeven.

Op 24 november 2011 bent u dan per vliegtuig met een vals paspoort naar België gereisd. Op 25 november 2011 bent u hier aangekomen en dezelfde dag hebt u asiel aangevraagd bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw identiteitskaart voor, enkele foto's van uw vernietigde zaak, een brief van (L.), een kopie van de identiteitskaart van (L.) en twee enveloppes.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst Kameroen hebt verlaten omwille van problemen met chieff For-Tabong, het dorpshef van uw vaders geboortedorp, Lewoh. Na de plotse dood van uw vader bleek dat er een overeenkomst was tussen uw vader en de chieff over een huwelijk tussen u en de chieff. Omdat u dat huwelijk weigerde, stuurde de chieff de politie achter u aan en beschuldigde hij u valselyk van diefstal en van lidmaatschap van de SCNC. Op basis van uw verklaringen moet echter worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd uw relaas en uw vrees voor vervolging aannemelyk te maken.

Om te beginnen legt u over meerdere elementen van uw asielrelaas dermate vage, incoherente en tegenstrijdige verklaringen af dat de geloofwaardigheid ervan volledig ondermijnd wordt.

Zo bleek uit uw verklaringen een onaannemelyke desinteresse in de omstandigheden van de dood van uw vader. U verklaarde dat de dokters hadden geconstateerd dat uw vader was overleden door vergiftiging, maar dat u nooit naar de politie bent gegaan om aangifte te doen van deze moord. Wanneer u werd gevraagd waarom u dat nooit hebt gedaan, gaf u aan dat er geen tijd was voor een onderzoek naar de verdachte dood van uw vader omdat jullie de begrafenis moesten regelen (CGVS II, p.8). U zei ook dat, zelfs als er tijd was geweest, u hoe dan ook geen aangifte had gedaan omdat u ervan overtuigd was dat niemand naar jullie zou luisteren, u had namelijk niemand die voor u zou opkomen. Ook zei u dat u toch niet zou op kunnen tegen de chieff (CGVS II, p.8,9). Deze verklaring wordt echter niet aanvaard. U verklaarde immers dat u pas begon te vermoeden dat de chieff achter de dood van uw vader zat nadat u op 14 september 2011 te weten kwam over de overeenkomst tussen uw vader en de chieff (CGVS II, p. 8). Hierdoor kan dan ook geen genoegen worden genomen met uw verklaring dat u niet naar de politie bent gegaan omdat u niet op kunt tegen de chieff. Onmiddellyk na de dood van uw vader (23 augustus 2011) had u immers nog geen idee van de mogelyke betrokkenheid van de chieff bij de dood van uw vader. Bovendien is het weinig aannemelyk dat de Kameroense politiediensten, wanneer iemand van hun eigen inspecteurs in verdachte omstandigheden is overleden, niet zelf een onderzoek zouden instellen naar de dood van hun collega. Aangezien de dood van uw vader bovendien de rechtstreekse aanleiding is van uw problemen, kan niet worden aanvaard dat u geen enkele poging hebt ondernomen om de moord op uw vader terdege te laten onderzoeken. Door de bovenstaande vaststellingen worden de geloofwaardigheid van uw verklaringen dus ernstig ondermijnd.

Verder legde u onaannemelyk vage verklaringen af met betrekking tot de overeenkomst tussen uw vader en chieff For-Tabong over een gearrangeerd huwelijk tussen u en de chieff. U verklaarde dat u niets over die overeenkomst weet, alleen dat ze er was. U weet niet wanneer uw vader die overeenkomst had gesloten, waarom dat was gebeurd, of uw vader eventueel iets in ruil kreeg als u wel degelyk met de chieff zou trouwen en op wiens initiatief de deal er was gekomen. Wanneer u dan werd gevraagd of u hebt geprobeerd om hierover meer te weten te komen, zei u dat dat niet belangrijk voor u was en dat u het niet probeerde uit te zoeken. U wilde zelfs niet luisteren naar de uitleg van de chieff en u wilde er niets over horen (CGVS II, p.12, 13). Een dergelyke ongeïnteresseerde houding over kernelementen van uw asielrelaas is echter niet acceptabel. Het betreft hier namelijk geen details, maar het gaat hier over essentiële informatie die aan de kern van uw asielrelaas raakt. De huwelijksovereenkomst tussen uw vader en de chieff is immers de oorzaak van uw problemen en van uw vlucht uit uw land. Doordat u hier niet meer over weet en u klaarblykelyk geen enkele poging hebt ondernomen om hierover meer informatie te verkrijgen, wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Vervolgens verklaarde u dat u bij uw derde arrestatie, toen u werd vastgehouden in de politiecel van Great Soppo in Buea, werd vrijgekocht door (S.C.), de vader van uw dochter (T.) (CGVS II, p.19). Opnieuw bleek u hier echter onaannemelyk weinig van op de hoogte. U verklaart dat een agent (S.) had ingelicht over uw arrestatie en dat hij u daarom kon vrijkopen, maar u wist geenszins wie die agent dan wel was, waarom hij (S.) op de hoogte had gebracht en of hij (S.) reeds kende of niet. U hebt (S.) daar ook niets over gevraagd, omdat 'dat voor u een kleinigheid was waar u geen aandacht aan besteedde' (CGVS II, p.19). Echter, dat u plots kon worden vrijgekocht nadat u voor een derde keer werd gearresteerd (volgens uw vermoedens in opdracht van chieff For-Tabong, de persoon omwille van wie u uw land van herkomst bent ontvlucht), terwijl u bij uw eerdere arrestaties telkens te horen kreeg dat u opnieuw naar het paleis van de chieff zou worden gebracht, kan bezwaarlyk als een kleinigheid worden

beschouwd. Dat u dus opnieuw niet op de hoogte blijkt en zich wederom niet hebt geïnformeerd over de precieze omstandigheden waarin u werd vrijgekocht, wordt allerm minst aanvaard. Opnieuw tast dit de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.

Ook over de inval van de politie tijdens uw verblijf bij (L.) blijkt u opvallend weinig te weten. U verklaart dat de politie op 7 oktober 2011 het huis van (L.) binnenviel, maar dat u via de achterdeur bent kunnen ontkomen. Na een halfuur rondwandelen, bent u dan naar (L.) teruggekeerd. Wanneer u werd gevraagd hoe u wist dat de kust al na een halfuur weer veilig was, zei u dat de agenten een "kali kali" deden, een soort wijkcontrole, waardoor u wist dat ze niet lang bij (L.) zouden zijn (CGVS II, p.22). Wanneer u vervolgens werd gevraagd hoe u wist dat de agenten een algemene controle deden en niet specifiek naar u op zoek waren, moest u het antwoord schuldig blijven. U verklaart dat u eigenlijk helemaal niet wist wat de agenten precies kwamen doen, maar dat u wel wist dat ze niet de hele dag bij (L.) zouden zijn. Waarop dit vermoeden dan wel gebaseerd was, kon u echter niet vertellen (CGVS II, p.22). Toen u dan na een halfuur terug bij (L.) was, bleek u ook helemaal niet te hebben gevraagd naar wat de agenten precies kwamen doen. U verklaart dat, als het belangrijk zou zijn geweest, (L.) u dat wel verteld zou hebben. Deze verklaringen zijn in het kader van uw relaas wel erg opvallend. U was immers kort voordien reeds drie keer gearresteerd geweest en werd, althans volgens uw verklaringen, op de hielen gezeten door de politie in opdracht van chieff For-Tabong. Als de agenten dan plots langskomen op de plaats waar u bent ondergedoken, kan toch op zijn minst worden verwacht dat u zich degelijk informeert naar de bedoelingen van de agenten en naar de redenen van hun bezoek. Dat u hier niets over weet en u hier ook niet naar hebt gevraagd, is niet acceptabel.

Voorts verklaarde u dat (L.), nadat zij op 6 oktober 2011 meer informatie had proberen te verzamelen over uw problemen, u vertelde dat de chieff u beschuldigde van een lidmaatschap van de SCNC. Er werd u vervolgens gevraagd waarom de beschuldiging lid te zijn van SCNC erg is en waarom dat voor u dus een gevaar betekende, maar u kon hier wederom geen antwoord op geven. U zei dat u dat niet wist, dat u geen idee had. U bleek bovendien ook niet te weten wat de SCNC precies doet of waar zij voor staan. U hebt dat evenmin uitgezocht, naar eigen zeggen omdat u niet wist waar te beginnen en u wist niet aan wie u informatie zou moeten vragen (CGVS II, p.23). Opnieuw geven uw verklaringen blijk van een ernstige ongeïnteresseerdheid ten aanzien van uw eigen persoonlijke problemen. Aangezien u werd beschuldigd lid te zijn van SCNC door de chieff door wie u zich uiteindelijk genoodzaakt zag uw land te verlaten, mag toch ten minste worden verwacht dat u op de hoogte bent van de gevaren en risico's die deze beschuldiging met zich meedraagt. Dat u zich op geen enkele manier hebt geïnformeerd over de SCNC, bevestigt opnieuw het bedrieglijke karakter van uw asielaas.

Verder werd ook nog een incoherentie vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen ten overstaan van het CGVS. Aanvankelijk had u namelijk verklaard dat de agenten u bij uw tweede arrestatie, in Nchange, beschuldigden van de diefstal van de magische ring van de chieff en dat ze zegden dat u de vrouw van de chieff moest worden (CGVS I, p.14). Tijdens uw tweede gehoor verklaarde u echter dat de chieff de agenten nooit had gezegd dat u met hem moest trouwen, u zei dat hij hen enkel zei dat u de ring had gestolen uit zijn paleis en dat u een SCNC militant was (CGVS II, p.10), om later dan weer te verklaren dat het de agenten en de bewakers in Ndunate waren die zegden dat u met de chieff moest trouwen (CGVS II, p.15). Nog later verklaarde u dan dat de chieff het huwelijk met u uit schaamte geheim wilde houden en dat hij u daarom allerlei zaken valselijk ten laste legde (CGVS II, p.19). Wanneer u vervolgens met uw eerdere verklaringen werd geconfronteerd, namelijk dat de agenten toch op de hoogte waren van dat huwelijk aangezien zij u zelf ook hadden gezegd dat u met de chieff moest trouwen, herhaalde u dat dat enkel de agenten in Ndunate waren bij uw eerste arrestatie (CGVS II, p.19). Hierna werd u erop gewezen dat u aanvankelijk had verklaard dat de agenten in Nchange u op uw nakend huwelijk met de chieff hadden gewezen, verklaarde u louter dat u dat niet had gezegd (CGVS II, p.20). Deze verklaring is niet afdoende om de vastgestelde incoherenties in uw opeenvolgende verklaringen teniet te doen. Aangezien u immers tot driemaal toe uiteenlopende verklaringen aflegde – eerst had u het over de agenten in Nchang, dan zei u dat de agenten niets over het huwelijk wisten, om dan te verklaren dat enkel de agenten van Ndunate van het huwelijk op de hoogte waren – kan deze uitleg niet worden aanvaard, waardoor de geloofwaardigheid van uw asielaas verder wordt uitgehold.

Ten slotte moet worden vastgesteld dat uw asielaas zich kenmerkt door een onaannemelijk gebrek aan initiatief om meer informatie te bekomen. Dit gebrek aan initiatief kan geïllustreerd worden door het feit dat u onvoldoende pogingen hebt ondernomen om zich verder te informeren aangaande de kernelementen en de evolutie van uw asielproblemen. Zo verklaart u dat u al bijna een jaar lang geen contact meer hebt gehad met iemand uit Kameroen. U verklaart dat u vroeger wel contact had met (L.), maar dat haar telefoonnummer nu niet meer werkt. U verklaart echter op geen andere manier contact te hebben gezocht, omdat u geen andere manieren kent. Wanneer u er echter wordt op gewezen dat u ook zou kunnen proberen om (L.) via het internet te contacteren, of via een gewone brief, verklaart u dat (L.) niet echt fan is van internet en dat u niet weet naar welk adres u haar een brief zou moeten sturen

(CGVS II, p.3,4). Uw broer kunt u volgens uw verklaringen niet contacteren omdat zijn telefoon zoek is, en wanneer u vervolgens wordt gevraagd waarom u uw moeder niet kunt bereiken, verklaart u dat u haar niet wilt contacteren omdat u haar leven niet in gevaar wil brengen. U verklaart dat zij zou worden vermoord als u haar zou bellen omdat chief For-Tabong haar telefoon afluistert (CGVS II, p.3,4). Het CGVS aanvaardt deze verklaring weliswaar niet. Uw bewering dat chief For-Tabong de telefoon van uw moeder afluistert, is immers louter gestoeld op veronderstellingen, waardoor dit geen afdoende reden is om al sinds een jaar geen contact niet meer te hebben met iemand van het thuisfront. Van iemand die zijn land van herkomst moet ontvluchten omwille van bepaalde zware problemen, mag immers verwacht worden dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren over de situatie van de problemen en de evolutie ervan na het vertrek uit het land van herkomst. Uw ongeïnteresseerde en nalatige houding echter tasten uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw problemen bijkomend ernstig aan.

De documenten die u voorlegt ter staving van uw asielaanvraag zijn niet van die aard dat ze de bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. U legde enkele foto's voor van een vernield gebouw, volgens u betreft het uw zaak die door de chief werd vernield (CGVS II, p.23,24). Er moet echter worden benadrukt dat op geen enkele manier kan worden afgeleid dat dit gebouw uw eigen zaak is, laat staan dat uit deze foto kan blijken dat het werd vernield door de chief. Daarnaast bleek u opnieuw opvallend weinig op de hoogte van deze foto's. U weet niet door wie deze foto's werden genomen en u weet evenmin wanneer uw zaak werd vernield en van wanneer deze foto's dus dateren (CGVS I, p.11; CGVS II, p.23,24). Opnieuw bleek uit uw verklaringen dat u wel heel weinig moeite hebt gedaan om hier meer informatie over te verkrijgen. U verklaart namelijk dat de enige persoon die het antwoord op deze vragen zou kunnen hebben (L.) is, en dat u haar niet kunt bereiken (CGVS II, p.24). Deze verklaring is echter niet afdoende. Van een asielzoeker die om internationale bescherming vraagt kan immers op zijn minst worden verwacht dat hij redelijke pogingen onderneemt om meer te weten te komen over de evolutie van de problemen, de gebeurtenissen na het vertrek uit het land van herkomst en over de documenten waarmee hij zijn asielaanvraag tracht te objectiveren. U blijft op dit vlak echter ernstig in gebreke. Ook legde u een brief voor van (L.) waarin zij bevestigt dat chief For-Tabong naar u op zoek is. Deze brief kan echter bezwaarlijk als objectief bewijsmateriaal worden beschouwd, aangezien het hier om louter persoonlijke en blote verklaringen gaat van iemand uit uw naaste kennissenkring. Voorts bevatten uw identiteitskaart en de kopie van de identiteitskaart van (L.) louter persoonsgegevens van jullie beiden, dewelke hier niet worden betwist. De twee enveloppes die u neerlegt, tonen enkel aan dat u vanuit Kameroen post hebt ontvangen.

Op basis van de bovenstaande argumenten kan in uw hoofdzaak niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert de schending aan van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en "de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur en de algemene rechtsbeginselen, meer bepaald de motiveringszorgplichting". Manifeste beoordelingsfout".

Zij stelt dat de bestreden beslissing in hoofdzaak gesteund is op subjectieve overwegingen en wijst erop dat de realiteit en normen in Afrika verschillen van deze in West-Europa. Feiten die hier voor onmogelijk worden gehouden zijn in Afrika wel mogelijk.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) heeft geen onderzoek verricht naar de persoon die verklaringen aflegde over verzoekster.

Voorts onderzocht het CGVS niet afdoende of verzoekster vervolging riskeert bij terugkeer naar Kameroen en werden niet alle asielmotieven afdoende weerlegd. Verzoekster werd slachtoffer van een verkrachting waardoor zij hepatitis B opliep. Zij legt ter staving van deze infectie een medisch attest neer (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 2). Het CGVS onderzocht de vrees ingevolge deze verkrachting niet.

Het CGVS liet na rekening te houden met het subjectieve element van verzoeksters vrees en met het feit dat zij onvoldoende medische opvolging zal hebben bij een terugkeer naar Kameroen.

Verzoekster citeert uit het *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees* van UNHCR.

Verder betoogt zij dat in Kameroen de rechten van alleenstaande/verkrachte vrouwen niet worden gerespecteerd. Zij haalt in deze een passage aan uit het *Human Rights Report Cameroon* van 2013 van het US State Department. Deze passage handelt over verkrachtingen en huiselijk geweld in Kameroen.

Verzoekster concludeert dat niet blijkt dat het CVGVS haar aanvraag op afdoende wijze heeft getoetst aan artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, de Conventie van Genève en het EVRM.

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekster preciseert niet welk(e) artikel(en) van het EVRM zij door de bestreden beslissing geschonden acht, noch op welke wijze dit zou zijn geschied. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. Waar verzoekster betoogt dat zij vreest dat zij in haar land verstoken zou blijven van medische opvolging, dient te worden opgemerkt dat dit betoog bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. Hoewel het medische attest dat zij neerlegt reeds dateert van 4 april 2014 (rechtspiegingsdossier, stuk 1, bijlage 2), maakte zij van zulke vrees bij het CGVS noch in juli 2014, noch in augustus 2014 enige melding. Integendeel verklaarde zij tijdens beide gehoren bij het CGVS uitdrukkelijk dat zij bij een terugkeer geen andere problemen vreesde dan de aangehaalde problemen met de chieff (administratief dossier, stuk 5A, p.24; stuk 5B, p.21). Waar zij *post factum* een gebrek aan medische zorgen stelt te vrezen, dient bovendien te worden vastgesteld dat verzoekster zich ertoe beperkt op louter algemene wijze te poneren dat zij bij een terugkeer onvoldoende medische opvolging en bescherming zal genieten, zonder dit op enigerlei wijze aan te tonen of te onderbouwen. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat zij geenszins aantoonde dat het vermeende gebrek aan medische zorgen bij een terugkeer enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden, alsmede dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat zij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.5. Waar verzoekster het CGVS verwijt dat geen rekening werd gehouden met het subjectieve element van haar vrees, dient te worden opgemerkt dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees dient immers ook steeds te worden getoetst aan objectieve vaststellingen en verzoekster dient in dit verband haar vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. De bewijslast berust daarbij in beginsel bij verzoekster zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook zij aantonen dat haar aanvraag gerechtvaardigd is. Zij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en zij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen

van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd waarom geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde asielrelaas. Meer bepaald wordt vastgesteld dat verzoekster (i) een gebrek aan interesse vertoonde in en onaannemelijke verklaringen aflegde over de omstandigheden van de dood van haar vader; (ii) uiterst vage verklaringen aflegde over de vermeende overeenkomst tussen haar vader en de chieft over het gearrangeerde huwelijk; (iii) niet op de hoogte bleek, zich niet informeerde en bijgevolg bijzonder vage verklaringen aflegde over de wijze waarop S.C. haar kon vrijkopen; (iv) onaannemelijke en uitermate vage verklaringen aflegde en een gebrek aan interesse vertoonde inzake de inval van de politie bij haar vriendin L.; (v) hoewel dit van haar mocht worden verwacht, zich niet informeerde over de SCNC en geheel niet bleek te weten waarom de beschuldiging dat zij lid was van SCNC mogelijk een gevaar betekende; (vi) herhaald incoherente verklaringen aflegde over haar aanvaringen met de politie; (vii) een frappant gebrek aan initiatief vertoonde om zich nader te informeren over de evolutie van haar situatie en haar problemen in haar land van herkomst en in dit kader blijf gaf van een ongeïnteresseerde en nalatige houding. Deze vaststellingen vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Zij betreffen, in tegenstelling met wat verzoekster voorhoudt geenszins louter subjectieve overwegingen. De algemene, ongefundeerde en niet nader op de bestreden beslissing betrokken bewering dat de realiteit en normen in Afrika verschillen van deze in West-Europa kan geheel geen afbreuk doen aan de voormelde concrete vaststellingen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde asielrelaas.

De in het administratief dossier opgenomen documenten (stuk 14), zijn niet van die aard dat zij de teloorgegangene geloofwaardigheid van het relaas kunnen herstellen.

Betreffende de brief van L., wordt in de bestreden beslissing met recht vastgesteld dat deze afkomstig is van een vriendin van verzoekster, dat dit een louter persoonlijke en blote verklaring betreft van iemand uit haar naaste kennissenkring en dat hieraan bijgevolg bezwaarlijk enige objectieve bewijswaarde kan worden gehecht. Deze vaststellingen volstaan om bewijswaarde aan de brief te ontfangen zodat het verwijt dat het CGVS geen nader onderzoek voerde naar L. niet dienstig is.

De overige, in het administratief dossier opgenomen documenten vermogen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, evenmin de teloorgegangene geloofwaardigheid van haar relaas te herstellen.

Hoe het bij het verzoekschrift gevoegde medische attest (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 2) afbreuk zou kunnen doen aan het voorgaande, kan niet worden ingezien. Waar verzoekster benadrukt dat uit het attest blijkt dat zij hepatitis B opliep, blijkt uit dit attest nergens in welke omstandigheden zij deze aandoening zou hebben opgelopen. Uit het loutere feit dat verzoekster in het verleden hepatitis B opliep, kan geheel niet worden afgeleid dat zij, zoals zij voorhoudt, zou zijn verkracht. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas, kan bijgevolg geenszins worden aangenomen dat verzoekster hepatitis B zou hebben opgelopen in de door haar geschetste omstandigheden.

Verzoeksters verwijzing naar informatie over verkrachtingen en huiselijk geweld in Kameroen is, gelet op het voormelde, niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op haar persoon. Derhalve kan zij geenszins volstaan om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviserd of vervolgd. Verzoekster dient haar vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier in gebreke.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas, toont verzoekster, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS